

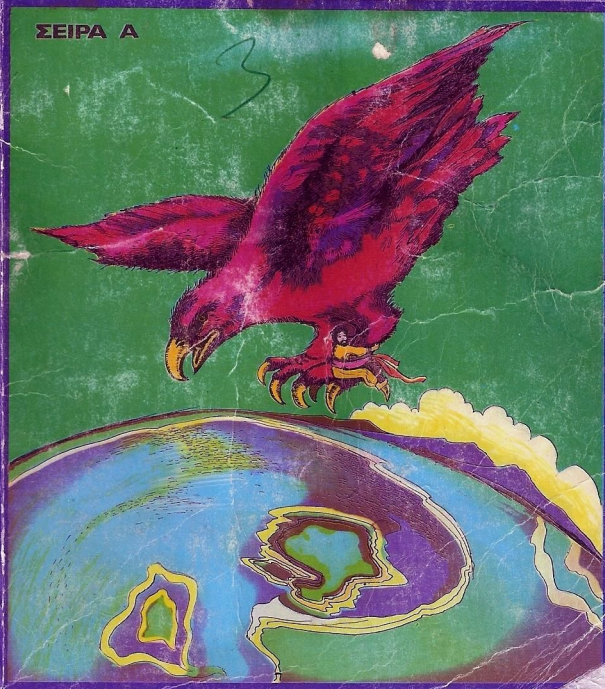
ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ

ΓΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

OXFORD UNIVERSITY PRESS

ΣΕΒΑΧ Ο ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ

ΣΕΙΡΑ Α

ΓΕΝΙΚΑΙ ΕΚΔΟΤΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Ο.Ε.

ΔΙΓΛΩΣΣΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Δ 30

OXFORD UNIVERSITY PRESS

ΣΕΒΑΧ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ

By R.P. McMURPHY

ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ
ΓΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ
ΤΗΣ ΟΞΦΟΡΔΗΣ
OXFORD UNIVERSITY PRESS

ΣΕΒΑΧ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ

Διασκευή

MARYAN DINGLE

Σχίσα

FRANK C. PAPÉ

ΓΕΝΙΚΑΙ ΕΚΔΟΤΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Ο.Ε.

Τό όλο έργο άποτελείται άπό 16 βιβλία σέ δύο σειρές άπό 8.

Ή ΣΕΙΡΑ «Α» περιλαμβάνει τά έργα:

ΡΟΜΠΕΝ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ-ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΙΣΩΠΟ - Ο
ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ - ΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΤΟΥ ΓΚΙΟΥΛΙΒΕΡ - ΣΕΒΑΧ Ο
ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ - Ο ΗΡΑΚΛΗΣ - ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΛΥΧΝΑΡΙ ΤΟΥ
ΑΛΑΝΤΙΝ - Ο ΙΑΣΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΟ ΔΕΡΑΣ

Τιμή 30 δρχ.

Ή ΣΕΙΡΑ «Β» περιλαμβάνει τά έργα:

ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΘΗΣΑΥΡΩΝ - ΔΑΥΙΔ ΚΟΠΕΡΦΙΑΝΤ - ΜΕΓΑ-
ΛΕΣ ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ - ΡΟΒΙΝΣΩΝ ΚΡΟΥΣΟΣ - ΤΖΕΝΝ ΕΫΡ -
Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΣΕ 80 ΜΕΡΕΣ - ΤΟ ΚΛΕΜΜΕΝΟ
ΠΑΙΔΙ - ΛΟΡΝΑ ΝΤΟΥΝ.

Τιμή 40 δρχ.

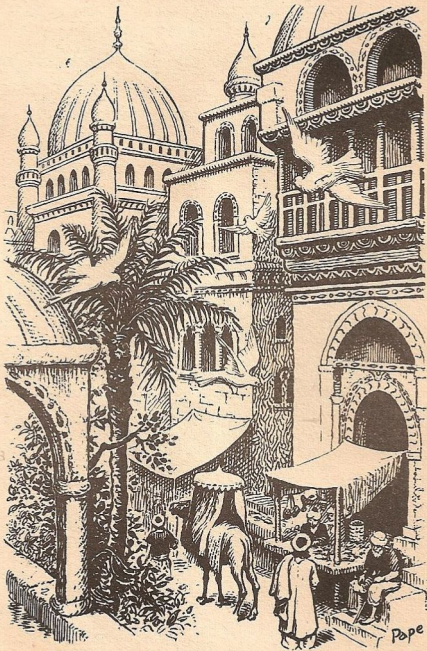
*Οι δύο αυτές σειρές άποτελούν δύο «σκαλοπάτια» τόσο
στήν μύηση τών παιδιών στήν κλασική λογοτεχνία, όσο και
στήν εκμάθηση τής άγγλικής, δεδομένου ότι τά κείμενα
τής πρώτης σειράς είναι άπλούστερα (και στήν άγγλική και
στήν έλληνική) άπό τά κείμενα τής δεύτερης.*

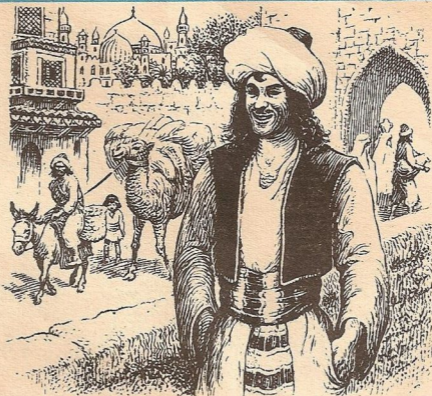
© Oxford University Press

Η ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΧ

SINBAD'S FIRST ADVENTURE

Αὐτός εἶναι ὁ Σεβάχ. Ὁ Σεβάχ ἦταν ἓνα παλληκάρι πού ἐζησε ἐδῶ καί πολλά χρόνια. Ἔμενε σέ μιά μακρυνή πόλη πού τήν ἔλεγαν Βαγδάτη.

Ὁ Σεβάχ ἤθελε νά γίνει θαλασσινός. Μιά μέρα, εἶπε, «Θά πάω νά ψάξω νά βρῶ ἓνα καράβι».

THIS IS SINBAD. Sinbad was a young man who lived a long time ago. He lived far away in a city called Bagdad.

Sinbad wanted to go to sea. One day he said, 'I shall go and look for a ship.'

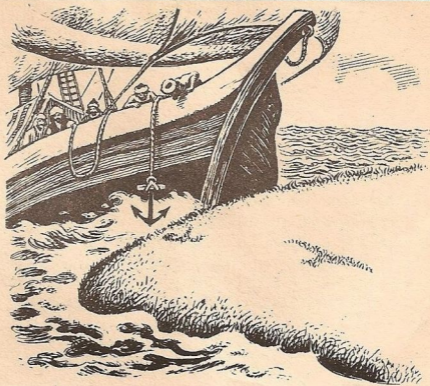
Ὁ Σεβάχ κατέβηκε στό λιμάνι καί εἶδε ἕνα σωρό πλοῖα. Πλησίασε σ' ἕνα μεγάλο πλοῖο καί εἶπε στόν καπετάνιο, «Παρακαλῶ, μέ παίρνεις καί μένα στό πλοῖο σας»; «Σέ παίρνω, εἶπε ὁ καπετάνιος. Αὔριο σαλπάρουμε» Ὁ Σεβάχ πῆγε καί ἐτοίμασε τίς ἀποσκευές του.

ου

Sinbad went to the harbour and he saw a lot of sailing ships. He went over to a big ship, and said to the captain, 'Please may I come in your ship?'

'Yes, certainly,' replied the captain, 'we are sailing tomorrow.'

Sinbad went home and fetched his luggage.

Τὴν ἄλλη μέρα, τὸ πλοῖο ἔφυγε ἀπὸ τὴ Βαγδάτη. Ὁ Σεβάχ καὶ οἱ ναῦτες τοῦ πλοῖου ἔκαναν πολὺ καιρὸ γιὰ νὰ ξαναδοῦνε στεριά.

Μία μέρα, τὸ καράβι, ἔφτασε σ' ἓνα νησί καὶ ὅλοι χάρηκαν. Οἱ ναῦτες σταμάτησαν τὸ πλοῖο κι' ἔρριξαν τὴν ἀγκυρα.

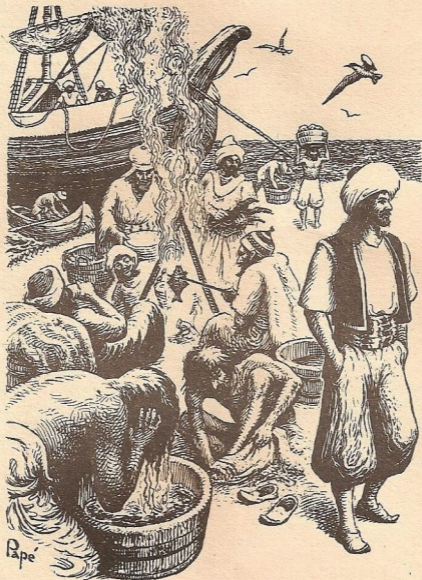
The next day the ship sailed away from Bagdad. Sinbad and the sailors saw no land for a long time.

One day the ship came to an island, and everyone was glad. The sailors stopped the ship and dropped the anchor.

Τό νησί ήταν πολύ μικρό και σκεπασμένο μέ κοντό χορτάρι. Οί ναύτες βγήκαν μέ μία θάρκα στό νησί. Μαζί τους πήραν φαγητά και μερικές ξύλινες λεκάνες. Στό νησί μερικοί ναύτες άναψαν φωτιά και μαγείρεψαν φαγητά. Μερικοί άλλοι έρριξαν νερό στίς λεκάνες και λούστηκαν. Ό Σεβάχ όμως ξεκίνησε νά κάνει μόνος του έναν περίπατο.

The island was very small and covered with short grass. The sailors rowed to it in a small boat. They took food with them, and some big wooden tubs.

On the island some of the sailors made fires and cooked food. Some of them washed in the tubs. But Sinbad went for a walk by himself.

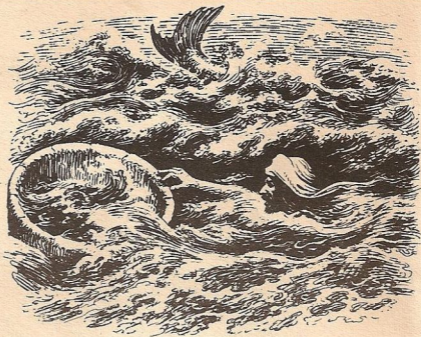
Ξαφνικά ο καπετάνιος άρχισε νά φωνάζει από τό πλοίο «Γυρίστε πίσω γρήγορα. Αυτό δέν είναι νησί, είναι ή πλάτη ενός πολύ μεγάλου ψαριού και τό ψάρι κουνιέται τώρα. Γυρίστε στό καράβι γιατί θά πνιγείτε».

Suddenly the captain shouted from the ship, 'Come back quickly. That is not an island. It is the back of an enormous fish, and the fish is moving. Come back to the ship or you will all be drowned.'

“Όλοι οί ναῦτες ἄφησαν τίς φωτιές καί τό λούσιμο κι ἔτρεξαν γρήγορα στή βάρκα. Μπήκαν μέσα καί γύρισαν στό πλοῖο τραβώντας κουπιά! Ο Σεβάχ ὅμως καθυστέρησε καί τό πλοῖο ἔφυγε χωρίς αὐτόν.

All the sailors left their fires and their washing and ran quickly to the boat. They climbed in and rowed to the ship. Sinbad was too slow, and the ship sailed away without him.

Ὁ Σεβάχ ἔμεινε μόνος, πάνω στή ράχη τοῦ ψαριοῦ καί φοβήθηκε πολύ. Τό ψάρι βούλιαξε στή θάλασσα καί σέ λίγο εἶχε χαθεῖ κάτω ἀπό τό νερό. Δέν ὑπῆρχε πιά νησί κι ὁ Σεβάχ ἦταν ἀναγκασμένος νά κολυμπήσει.

Sinbad was left on the fish's back and he was frightened. The fish began to swim down into the sea, and soon it disappeared under the water. There was no island left, and Sinbad had to swim.

Ὁ Σεβάχ εἶδε τότε μία ξύλινη λεκάνη νά πλέει πάνω στό νερό. Τήν ζύγωσε κι ἀνέβηκε πάνω. Ἡ λεκάνη ταξίδεψε πάνω στή θάλασσα δύο μέρες. Ὁ Σεβάχ ἄρχισε νά πεινάει καί νά διψάει καί μικρά ψάρια τοῦ τσιμποῦσαν τά δάχτυλα τῶν ποδιῶν.

Sinbad saw a wooden tub floating on the water. He swam to it and climbed into it. The tub floated on the sea for two days. Sinbad became very hungry and thirsty, and little fish nibbled at his toes.

Ἐπί τέλους, κάποτε ἔφτασε σέ ἕνα ἀληθινό νησί. Ὁ Σεβάχ γέμισε χαρά πού ξανάβλεπε στεριά. Βγῆκε ἀπό τή λεκάνη καί σκαρφάλωσε στούς βράχους. Λίγο πιο πάνω, βρῆκε χορτάρι καί κουρασμένος καθώς ἦταν ξάπλωσε στό χορτάρι καί τόν πῆρε ὁ ὕπνος.

At last the tub came to a real island. Sinbad was very glad to see land again. He got out of the tub and climbed up the rocks to some grass. He was very tired, so he lay on the grass and fell asleep.

“Όταν ξύπνησε άρχισε νά έξερευνά τό νησί. Βρήκε κάτι ψηλά δέντρα μέ μεγάλα φρούτα και έφαγε μερικά. Δυό ή τρείς μέρες έξερευνούσε τό νησί, αλλά δέν βρήκε ούτε ανθρώπους ούτε ζώα.

When Sinbad woke up he began to explore the island. He found some fruit growing on tall trees, and he ate some of it.

Sinbad explored for two or three days, but he saw no animals and no people.

Μία μέρα είδε ένα μεγάλο άλογο, πού ήταν δεμένο σε ένα στυλό κοντά στην παραλία. Πλησιάσε τό άλογο, αλλά εκείνο φοβήθηκε κι άρχισε νά κλωτσάει καί νά χλιμιντρίζει δυνατά. Ό Σεβάχ δέν μπόρεσε νά πάει κοντά του.

One day Sinbad saw a large horse tied to a post on the sea shore. He went up to the horse. It was frightened of him and kicked and neighed loudly. Sinbad could not get near it.

Ξαφνικά, από μιά σπηλιά βγήκε ένας άνθρωπος καί είδε τόν Σεβάχ.

«Γειά σου, εἶπε, αὐτό εἶναι τό ἄλογό μου. Ποιός εἶσαι; Ἐπό ποῦ ἤρθες»;

Ὁ Σεβάχ ἀπάντησε, «Εἶμαι ὁ Σεβάχ. Ἦλθα στό νησί μέ μία ξύλινη λεκάνη».

Suddenly a man came out of a cave and saw Sinbad.

'Hallo', he said, 'That is my horse. Who are you? Where have you come from?'

Sinbad replied, 'I am Sinbad. I came to this island in a tub.'

«Έλα μαζί μου στην σπηλιά», είπε ο άγνωστος. Ο Σεβάχ τον ακολούθησε στην σπηλιά πού ήταν πολύ μεγάλη,σάν τεράστιο δωμάτιο. Ο άγνωστος του έδωσε νά φάει. Σέ λίγο ήρθαν κι άλλοι άνθρωποι στή σπηλιά.

«Πηγαίνουμε νά δοῦμε τόν βασιλιά του νησιου, είπε ο άνθρωπος. Θέλειςνά έρθεις μαζί μας; Θά σου δώσουμε ένα από τά άλλα μας.»

«Μάλιστα, απάντησε ο Σεβάχ.Θέλω νά έρθω μαζί σας».

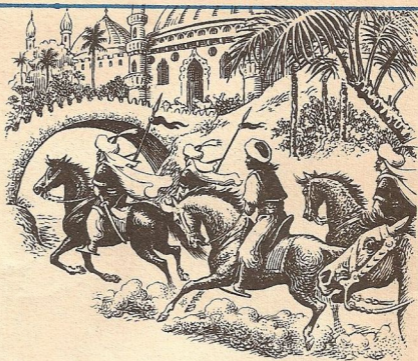
‘Come with me into the cave,’ said the man.

So Sinbad went into the cave with him. It was very big like an enormous room. The man gave Sinbad some food. Some more men came into the cave.

‘We are going to see the king of the island,’ said the man. ‘Would you like to come with us? You can ride on one of the horses.’

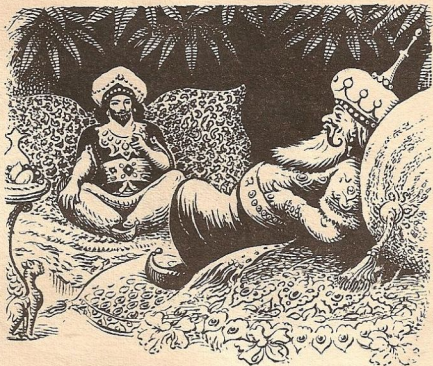
‘Yes, please,’ Sinbad replied, ‘I should like to come with you.’

Ὁ Σεβάχ καί οἱ ἄντρες ἀνέβηκαν στά ἄλογα καί ἔτρεξαν
γιά πολλές ὥρες. Κάποτε ἔφτασαν σ' ἓνα μεγάλο καί ὠραῖο
παλάτι. Ὁ Σεβάχ καί οἱ ἄλλοι κατέβηκαν ἀπό τά ἄλογα καί
μπήκαν στό παλάτι νά δοῦν τόν βασιλιᾶ.

Sinbad and the men got on to the horses
and they all rode a long way. At last they
came to a big and beautiful palace.
Sinbad and his friends got off their horses,
and they went in to the palace to see the
king.

‘Ο βασιλιάς δέχτηκε τόν Σεβάχ μέ καλώσúνη. «Μείνε στό παλάτι μου, άν θέλεις,» τοῦ εἶπε. ‘Ο Σεβάχ ἔμεινε στό παλάτι πολύν καιρό. ‘Ο βασιλιάς τοῦ ἔδωσε ώραῖα ρούχα καί κάθε μέρα ὑπῆρχαν νόστιμα φαγητά στό τραπέζι. ‘Ο Σεβάχ ἦταν πολú εὐτυχισμένος καί ἔκανε πολλούς φίλους.

The king was kind to Sinbad.

‘You may stay in my palace,’ he said.

Sinbad stayed in the palace for a long time. The king gave him lovely clothes and every day there was good food to eat.

Sinbad was very happy and made a lot of friends.

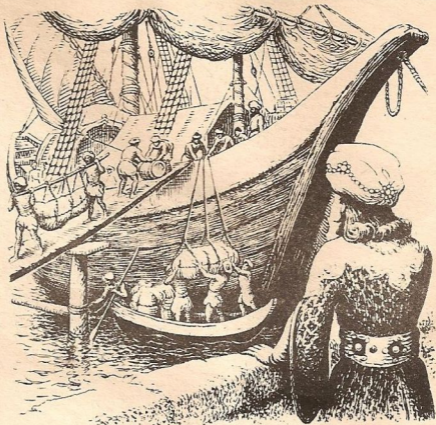

Κάποτε όμως ο Σεβάχ θυμήθηκε τό σπίτι του στή Βαγδάτη. Πήγε στον βασιλιά καί του είπε. «Θά ήθελα νά γυρίσω σπίτι μου. Ὑπάρχει κανένα καράβι, πού νά πηγαίνει στή Βαγδάτη»; Ὅχι, δέν ὑπάρχει» εἶπε ὁ βασιλιάς. Αὐτό λύπησε πολύ τόν Σεβάχ.

At last Sinbad remembered his home in Bagdad. He went to the king and said, 'I should like to go home. Is there a ship going to Bagdad?'

'No, there is not,' the king replied.

This made Sinbad sad.

Μιά μέρα, μπήκε στό λιμάνι ἕνα μεγάλο πλοῖο.

«Αὐτό τό πλοῖο τό ἔχω ξαναδεῖ, σκέφτηκε ὁ Σεβάχ. Θά πάω νά τό κυττάξω πιά καλά».

Προχώρησε πρὸς τό πλοῖο καί στάθηκε καί κύτταζε τούς ναῦτες πού τό ξεφόρτωναν.

38-3 νεο

One day a big sailing ship came into the harbour.

‘I have seen that ship before,’ Sinbad thought. ‘I shall go and look at it.’

He walked over to the ship and watched the sailors unloading it.

Οί ναύτες τέλειωσαν τό ξεφόρτωμα. Τότε ό Σεβάχ πρόσεξε πώς στό κατάστρωμα ύπήρχαν μερικές άποσκευές. «Τίς ξέρω αυτές τίς άποσκευές,» σκέφτηκε. Ρώτησε έναν ναύτη, «Τίνος είναι αυτές οί άποσκευές; Γιατί τίς αφήσατε στό πλοίο;»

«'Ανήκαν σέ κάποιον πού λεγόταν Σεβάχ, είπε ό ναύτης. Αύτός ό Σεβάχ όμως πνίγηκε καί τίς άποσκευές του θά τίς πάμε πίσω στή Βαγδάτη. Ό Σεβάχ τότε φώναξε. «'Οχι! Όχι! Ό Σεβάχ δέν πνίγηκε. Έγώ είμαι ό Σεβάχ. Αύτές οί άποσκευές είναι δικές μου!»

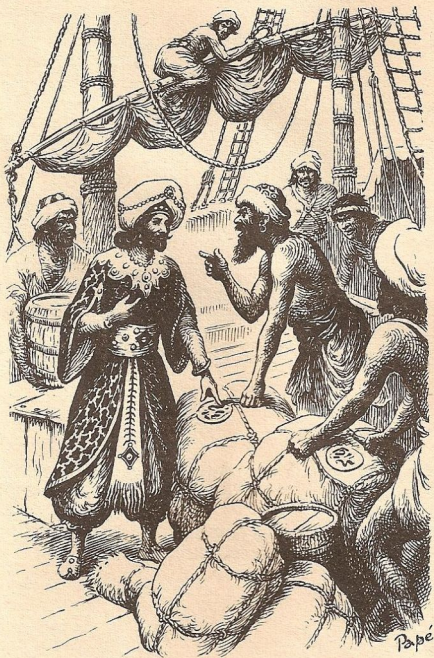
The sailors finished unloading. Then Sinbad saw some luggage left on the ship.

'I know that luggage,' he thought.

He asked a sailor, 'Whose luggage is that? Why have you left it on the ship?'

'That belonged to a man called Sinbad,' said the sailor. 'He was drowned, and we are taking his luggage back to Bagdad.'

Sinbad was very excited, and said, 'No! No! Sinbad was not drowned. I am Sinbad! That is my luggage!'

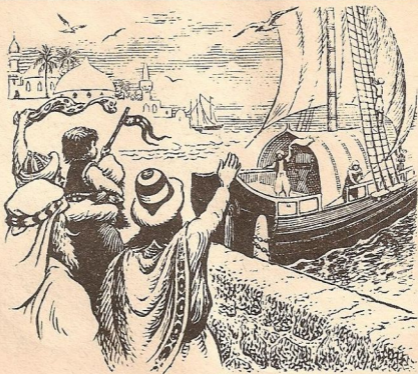
‘Ο Σεβάχ πήγε στον καπετάνιο καί εἶπε, «Σᾶς παρακαλῶ
μπορῶ νά ἔρθω πάλι στό πλοῖο, σας; Θά μέ πᾶτε πίσω στή
Βαγδάτη;»

‘Ο καπετάνιος χάρηκε πού ξαναεἶδε τόν Σεβάχ. «Ναί, εἶπε,
μπορεῖς νά ἔρθεις στό πλοῖο μου».

Sinbad went to the captain and said,
‘Please may I come in your ship again?
Will you take me back to Bagdad?’

The captain was pleased to see Sinbad.

‘Yes’, he said, ‘you may come in my ship.’

Ὁ Σεβάχ πῆγε στό παλάτι νά ἀποχαιρετήσῃ τόν βασιλιᾶ,
«Πηγαίνω στή Βαγδάτη, τοῦ εἶπε. Σέ εὐχαριστῶ γιά τήν
καλωσύνη πού μοῦ ἔδειξες.»

Ὁ Σεβάχ μάζεψε τά πράγματα του, καί τά πῆγε στό πλοῖο.
Ἀπό ἐκεῖ, κουνώντας τά χέρια του, ἀποχαιρέτησε ὅλους
τούς φίλους του.

Sinbad went to the palace to say goodbye to the king. 'I am going to Bagdad,' he said. 'Thank you for being so kind to me.' Sinbad packed his luggage and carried it to the ship. He waved goodbye to all his friends.

Μετά από ένα ταξίδι πού κράτησε πολλές εβδομάδες, τό πλοίο ἔφτασε στήν Βαγδάτη.

Ὁ Σεβάχ εἶδε τούς φίλους του πάλι κι' ἔνοιωσε μεγάλη χαρά. Τούς διηγήθηκε τίς περιπέτειές του κι ἐκεῖνοι ἔμειναν μέ ἀνοιχτό τό στόμα. Ὁ Σεβάχ ἦταν εὐτυχισμένος πού ἦταν πάλι στήν πατρίδα του.

The ship sailed for several weeks and at last arrived at Bagdad.

Sinbad saw all his friends again, and he felt happy and excited. He told his friends about his adventures, and they were astonished. Sinbad was very glad to be home.

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΕΡΙΠΛΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΧ
SINBAD'S SECOND ADVENTURE

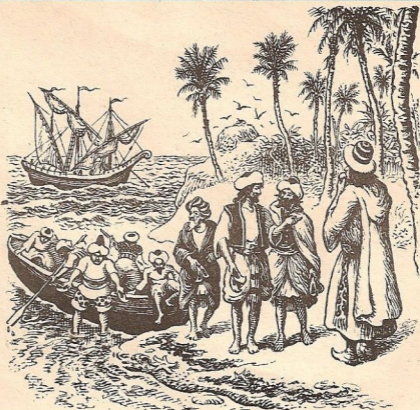

Πέρασε καιρός καί ὁ Σεβάχ θέλησέ νά ξαναταξιδέψει. Πῆγε στό λιμάνι καί εἶδε ἕνα μεγάλο καράβι. «Νά, μ' αὐτό τό καράβι θέλω νά ταξιδέψω, σκέφτηκε. Πῆγε στόν καπετάνιο καί τόν ρώτησε, «Μπορῶ νά ταξιδέψω μέ τό καράβι σας;» «Καί βέβαια, μπορεῖς» εἶπε, ὁ καπετάνιος.

Sinbad wanted to go to sea again. He went to the harbour and saw a big ship.

'I should like to go in that ship,' he thought. He asked the captain, 'Please may I come in your ship?'

'Yes, certainly,' replied the captain

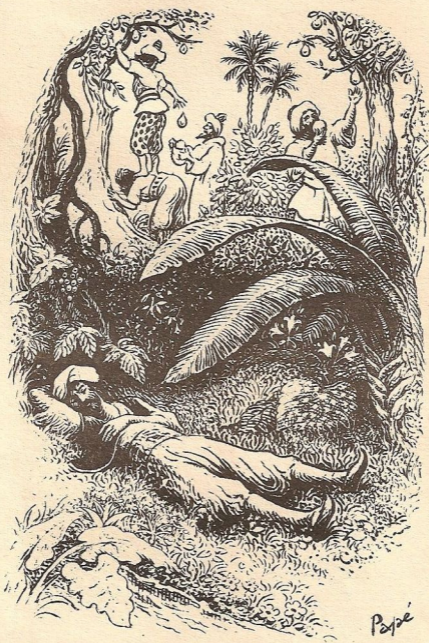
Τό πλοῖο ἔφυγε ἀπό τό λιμάνι καί ταξίδεψε γιά πολλές μέρες. Τέλος ἔφτασε σ' ἓνα ὠραῖο νησί. Οἱ ναῦτες ἔρριξαν τήν ἄγκυρα. Ἄφησαν τό πλοῖο καί βγήκαν στό νησί μέ μιά βάρκα.

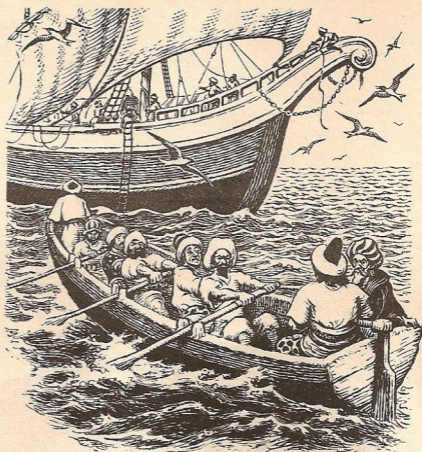
The ship left the harbour and sailed for many days. At last it came to a beautiful island. The sailors dropped the anchor. They left the ship and rowed to the island in a boat.

Τό νησί ήταν λουσμένο στόν ήλιο καί εἶχε ὠραίες ἀμμουδιές. Ὑπῆρχαν μεγάλα δέντρα γεμάτα φρούτα. Οἱ ναῦτες ἐξερεύνησαν τό νησί καί μάζεψαν φρούτα ἀπό τά δέντρα. Ὁ Σεβάχ πῆγε νά κάνει ἕναν περίπατο μόνος του. Σέ λίγο ἔνοιωσε κούραση καί ξάπλωσε κοντά σ' ἕνα ποταμάκι. Ἀποκοιμήθηκε.

The island was sunny and had sandy beaches. There were tall trees with fruit on them. The sailors explored the island and picked the fruit from the trees.

Sinbad went for a walk by himself. Soon he felt tired and lay down beside a stream. He fell asleep.

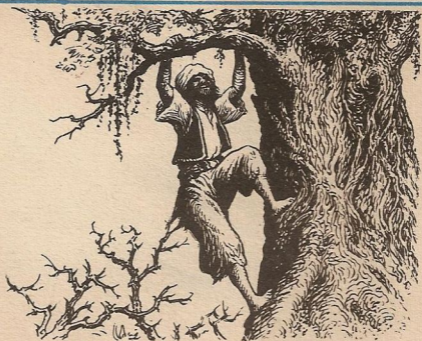
Οί ναῦτες ξέχασαν τόν Σεβάχ. Μπήκαν στή βάρκα καί γύρισαν στό πλοῖο. Σήκωσαν τήν ἄγκυρα καί τό πλοῖο ἔκανε πανιά.

The sailors forgot about Sinbad. They rowed back to the ship. They pulled up the anchor and sailed away.

"Όταν ό Σεβάχ ξύπνησε, ήταν όλομόναχος. Έψαξε γιά τούς ναύτες, αλλά δέν τούς βρήκε. Έτρεξε στήν παραλία καί κύτταξε γιά τό καράβι του. Τό είδε πού έφευγε μέ άνοιγμένα τά πανιά. Έβγαλε τό τουρμπάνι άπό τό κεφάλι του καί τό κούνησε, αλλά οί ναύτες δέν τόν είδαν. Ό Σεβάχ ήταν μόνος του στό νησί.

When Sinbad woke up he was alone. He could not find the sailors anywhere. He ran to a rock by the sea and looked for the ship. He saw it sailing far away. He took off his turban and waved it, but the sailors did not see him. Sinbad was alone on the island.

‘Ο Σεβάχ δέν ἤξερε τί νά κάνει. Ἐψαξε γύρω, ἀλλά δέν εἶδε οὔτε ζῶα, οὔτε ἀνθρώπους.

«Θά σκαρφαλώσω σ’ ἓνα ψηλό δέντρο, σκέφτηκε, ἔτσι πού νά μπορῶ νά βλέπω μακριά.»

Βρῆκε ἓνα ψηλό δέντρο καί σκαρφάλωσε στήν κορυφή.

Sinbad did not know what to do. He looked around, but he saw no animals and no people.

‘I shall climb a tall tree,’ he thought, ‘then I shall see a long way.’

So he found a tall tree and climbed to the top.

Ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ δέντρου, ὁ Σεβάχ κύτταξε ὀλόγυρα. Στὴ μέση τοῦ νησιοῦ εἶδε κάτι παράξενο. Ἦταν κάτι μεγάλο, στρογγυλό καὶ ἄσπρο, σάν πελώρια μπάλλα.
«Πρέπει νά πάω κοντά νά δῶ τί εἶναι,» σκέφτηκε ὁ Σεβάχ.

From the top of the tree Sinbad looked all around. In the middle of the island he saw something strange. It was big and round and white, like an enormous ball.

‘I must go and see what that is,’ thought Sinbad.

‘Ο Σεβάχ κατέβηκε γρήγορα από τό δέντρο κι έτρεξε στή μέση τοῦ νησιοῦ. ‘Η άσπρη μπάλλα ήταν λεία καί πολύ πιό μεγάλη από τόν Σεβάχ. Έκανε τόν γῦρο της καί προσπάθησε νά σκαρφαλώσει πάνω της.
«Τί νά εἶναι αὐτό τό πράγμα;» άπόρησε.

Sinbad climbed quickly down the tree, and ran to the middle of the island. The white ball was smooth and much bigger than Sinbad. He walked round it, and tried to climb on it.

‘What can this be?’ he wondered.

Ξαφνικά, σκοτείνιασε. Ὁ Σεβάχ κύτταξε ψηλά, ἀλλὰ δὲν μποροῦσε νὰ δεῖ τὸν ἥλιο. Μπροστά στὸν ἥλιο, βρισκόταν ἓνα τεράστιο πουλί πού τὸν σκέπαζε.

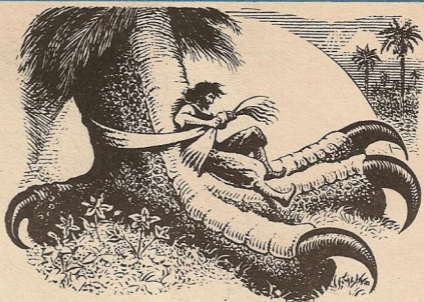
Πετοῦσε πρὸς τὴ νησί καὶ κρατοῦσε στά νύχια του ἓναν ἐλέφαντα. Ὁ Σεβάχ τρόμαξε καὶ κρύφτηκε πίσω ἀπὸ τὴν μπάλλα.

Suddenly it became dark. Sinbad looked up and he could not see the sun. There was an enormous bird in front of the sun. It was flying towards the island with an elephant in its claws. Sinbad felt frightened and hid behind the ball.

Τό πουλί ήλθε καί κάθησε πάνω στήν μπάλλα. Ή μπάλλα ήταν τό αύγό του! Μετά τό πουλί έφαγε τόν έλέφαντα. Ή Σεβάχ, πού βρισκόταν κάτω άπό τό πουλί, δέν ήξερε τί νά κάνει.

The bird flew to the middle of the island, and sat on the big white ball. The ball was its egg! Then it ate the elephant. Sinbad was under the bird and he did not know what to do.

Τότε τοῦ ἦρθε μιά ιδέα. Ἔβγαλε ἀπό τό κεφάλι τό τουρμπάνι του καί τό ξετύλιξε. Μετά δέθηκε μέ τό τουρμπάνι πάνω στό ἓνα πόδι τοῦ πουλιοῦ. Τό πουλί δέν κατάλαβε τίποτα.

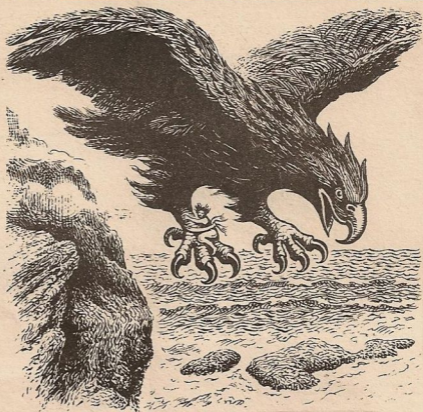
«Ὅταν θά πετάξει γιά νά φύγει, θά μέ πάρει μαζί του,» σκέφτηκε ὁ Σεβάχ.

Περίμενε νά πετάξει τό πουλί. Περίμενε ὀλόκληρη τή νύχτα.

Then he had an idea. He took off his turban and unwound it. He tied himself on to one of the bird's legs with the turban. The bird did not feel him.

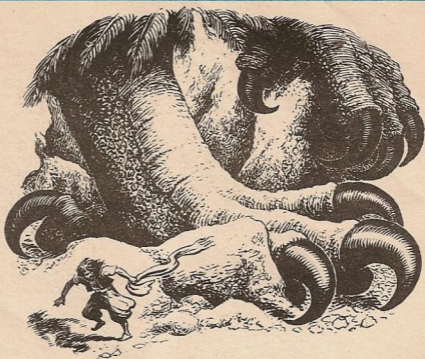
'When it flies away it will take me with it,' Sinbad thought.

He waited for the bird to fly away. He waited all night.

Τό πρωϊ, τό πουλί ξύπνησε καί πέταξε. Δέν ἤξερε πώς ὁ Σεβάχ ἦταν δεμένος στό πόδι του. Τό πουλί πετοῦσε τόσο ψηλά, πού ὁ Σεβάχ ἔβλεπε ἀπό κάτω τή θάλασσα σέ μεγάλη ἀπόσταση. Κύτταζε γύρω καί, τέλος, εἶδε στεριά.

In the morning the bird woke up and flew away. It did not know that Sinbad was tied on to its leg. The bird flew very high and Sinbad saw the sea a long way underneath him. He looked around, and at last he saw land.

Τό πουλί κατέβηκε καί πήγε καί κάθησε σέ μιά κοιλάδα. Ὁ Σεβάχ λύθηκε γρήγορα κι ἔφυγε τρέχοντας. Στήν κοιλάδα ὑπῆρχαν τεράστια φίδια. Ἦσαν μεγάλα σάν δέντρα. Τό πουλί ἔπιασε ἓνα φίδι καί ἔφυγε πετώντας.

The bird flew down and landed in a valley. Sinbad quickly untied his turban and ran away.

There were some enormous snakes in the valley. They were as big as trees. The bird caught one and flew away.

Στήν κοιλάδα δέν υπήρχαν ούτε ποτάμια ούτε δέντρα, αλλά μόνο βραχώδη βουνά προς κάθε πλευρά. Ή γῆ ἦταν σκεπασμένη μέ διαμάντια, πού ἔλαμπαν στόν ἥλιο. Ὁ Σεβάχ γέμισε τίς τσέπες καί τό τουρμπάνι του μέ διαμάντια. Ἦταν γεμάτος ἐνθουσιασμό. Μετά κύτταξε πῶς θά ἔφευγε ἀπό τήν κοιλάδα, ἀλλά δέν υπήρχαν δρόμοι ούτε μποροῦσε νά ἀνέβει στά βουνά.

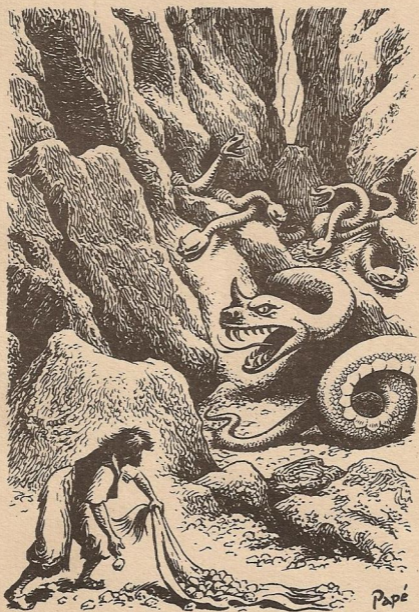
Βρῆκε μιά σπηλιά γιά νά κοιμηθεῖ τή νύχτα.

Δέν μποροῦσε ὅμως νά κοιμηθεῖ, ἐπειδή υπήρχαν τεράστια φίδια ἔξω. Σφύριζαν ἄγρια καί ὁ Σεβάχ φοβήθηκε.

There were no streams or trees in the valley, but high rocky mountains on each side. The ground was covered with diamonds, which sparkled in the sun. Sinbad was very excited and filled his pockets and his turban with diamonds.

Then he looked for a way out of the valley, but there were no paths and he could not climb the mountains.

That night he found a cave to sleep in. But he could not sleep because enormous snakes were outside. The snakes hissed and Sinbad was frightened.

Τό άλλο πρωί, ό Σεβάχ είδε μερικούς ανθρώπους στην κορυφή τών βουνών. Οί άνθρωποι πετοῦσαν μεγάλα κομμάτια κρέας μέσα στην κοιλάδα.

«Γιατί τό κάνουν αυτό;» άναρωτήθηκε ό Σεβάχ.

Τότε πρόσεξε πώς μερικά διαμάντια κολλοῦσαν πάνω στά κρέατα.

The next morning Sinbad saw some men on the top of the mountains. They threw some huge pieces of meat into the valley. 'Why are they doing that?' Sinbad wondered.

Then he saw that some of the diamonds stuck to the meat.

Μερικοί μεγάλοι αετοί ὄρμησαν κάτω στήν κοιλάδα, ἄρπαξαν τά κρέατα καί ξανανέβηκαν στήν κορυφή τῶν βουνῶν. Οἱ ἄνθρωποι ἐδιώξαν τούς αετούς, τούς πῆραν τά κρέατα καί πῆραν ἀπό τά κρέατα τά διαμάντια. Τοῦ Σεβάχ τοῦ ἦρθε μιά ἰδέα.

Some large eagles flew down and picked up the meat. They flew up again to the top of the mountains. The men frightened the eagles away and took the diamonds from the meat. This gave Sinbad an idea.

Δέθηκε πάνω σ' ένα κομμάτι κρέας καί περίμενε. Σέ λίγο, ήρθε ένας αετός καί άρπαξε τό κρέας, όπου είχε προσδεθει ό Σεβάχ. Ό αετός πέταξε στην κορυφή του βουνού.

He tied himself under a bit of meat and waited. Soon an eagle came and picked up the meat with Sinbad underneath it. The eagle flew up to the top of the mountain.

‘Ο αετός προσγειώθηκε στην κορυφή κι οι άνθρωποι τόν
έδιωξαν μέ άγριες φωνές. ‘Όταν σήκωσαν τό κρέας, βρήκαν
τόν Σεβάχ άπό κάτω. Παραξενεύτηκαν καί τόν ρώτησαν,
«Ποιός είσαι έσύ; ‘Από ποϋ ήρθες;»
«Λέγομαι Σεβάχ,» άπάντησε εκείνος.

The eagle landed and the men frightened
it away. They looked at the meat and saw
Sinbad underneath it. They were
astonished and asked, ‘Who are you?
Where have you come from?’
‘My name is Sinbad,’ he replied.

Ὁ Σεβάχ ἔδωσε στοὺς ἀνθρώπους μερικά διαμάντια καὶ τοὺς διηγήθηκε τὶς περιπέτειές του. Ἐκεῖνοι ἔμειναν μέ ἀνοιχτό τό στόμα ἀκούγοντάς τον.
«Εἶσαι πολὺ γενναῖος, τοῦ εἶπαν. Ἔλα μαζί μας. Θά σέ πάρουμε κάτω, στά σπίτια μας!»

Sinbad gave the men some diamonds, and told them about his adventures. The men were astonished.

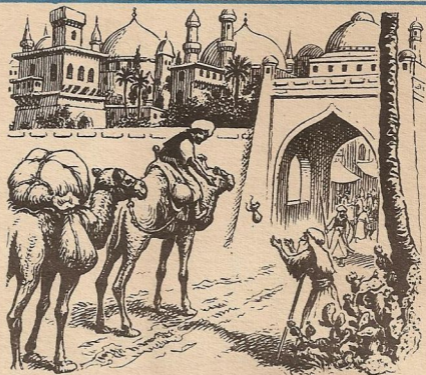
‘You are very brave,’ they said. ‘Come with us, and we will take you down the mountains to our homes.’

Ὁ Σεβάχ ἀκολούθησε τούς ἀνθρώπους στά σπίτια τους, στήν πόλη. Τοῦ φέρθηκαν πολύ καλά, ἀλλά ὁ Σεβάχ εἶπε ὕστερα ἀπό λίγες μέρες, «Θέλω νά πάω στήν πατρίδα μου». Μέ τά διαμάντια του, ἀγόρασε μερικές καμήλες. Μετά ἀποχαιρέτησε τούς καλοῦς ἀνθρώπους.

Sinbad went with the men down the mountains to their homes. They were very kind, but after a few days Sinbad said, 'I should like to go home.'

He bought some camels with his diamonds. Then he said goodbye to the men.

Ὁ Σεβάχ πήρε τίς καμηλές καί ξεκίνησε νά περάσει τήν ἔρημο. Ταξίδεψε πολλές μέρες καί ἐπιτέλους ἔφτασε στή Βαγδάτη.

Οἱ φίλοι του χάρηκαν πού τόν εἶδαν. Ὁ Σεβάχ τοὺς χάρισε μερικά διαμάντια καί τοὺς διηγήθηκε τίς περιπέτειες του.

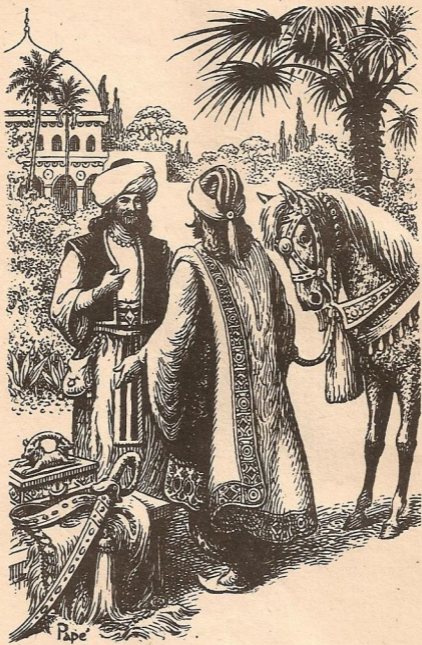
Sinbad took the camels and rode across the sand. He rode for many days, and at last he came to Bagdad.

His friends were very glad to see him again. He gave them some diamonds and told them about his adventures.

Η ΤΡΙΤΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΧ
SINBAD'S THIRD ADVENTURE

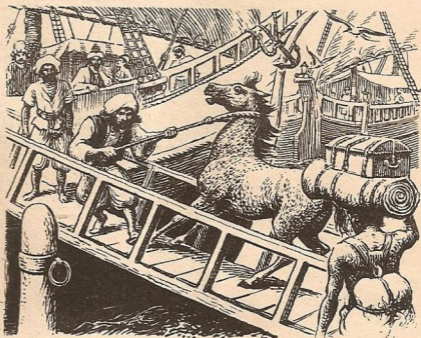

‘Ο Σεβάχ είχε ένα φίλο πού ήταν πολύ πλούσιος. ‘Ο φίλος του ρώτησε μιὰ μέρα τόν Σεβάχ, «Μπορείς νά πᾶς νά δώσεις μερικά δῶρα στόν βασιλιᾶ τοῦ Σαραντίμπ;»

«Ναί, μπορῶ,» εἶπε ὁ Σεβάχ.

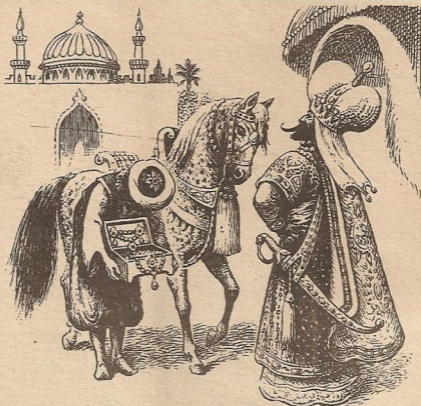
‘Ο φίλος ἔδωσε στόν Σεβάχ ἕνα ὄμορφο ἄλογο καί ὄμορφα μεταξωτά καί κοσμήματα. ‘Ο Σεβάχ τὰ πῆρε καί πῆγε στό λιμάνι. Μπήκε σ’ ἕνα πλοῖο πού πήγαινε στό Σαραντίμπ.

Sinbad had a friend. He was very rich. He asked Sinbad, ‘Will you take some presents to the King of Sarandib?’

‘Yes, I will,’ said Sinbad.

The friend gave Sinbad a beautiful horse and lovely silks and jewels. Sinbad took them to the harbour. He went on to a ship going to Sarandib.

Τό πλοῖο ἔφτασε στό Σαραντίμπκι ὁ Σεβάχ ἔδωσε τά δῶρα
στόν βασιλιᾶ.

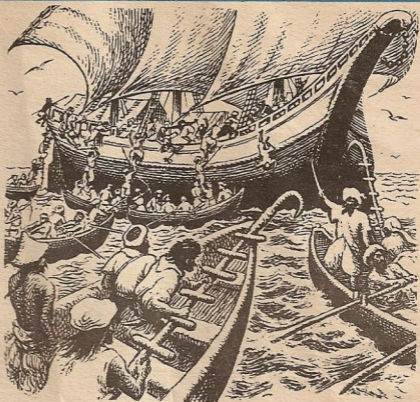
Ὁ βασιλιᾶς εὐχαριστήθηκε πολύ.

«Σ' εὐχαριστῶ, εἶπε. Σέ παρακαλῶ νά εὐχαριστήσεις τόν
φίλο σου ἐκ μέρους μου.»

The ship sailed to Sarandib and Sinbad
gave the presents to the king.

The king was very pleased.

'Thank you very much,' he said. 'Please
say "thank you" to your friend.'

Ὁ Σεβάχ ἀποχαιρέτησε τόν βασιλιᾶ καί πήρε πάλι τό πλοῖο
γιά νά γυρίσει στή Βαγδάτη. Στό δρόμο, ἔπεσαν πάνω σέ
πολλά μικρά περαστικά καράβια.
Οἱ πειρατές κρατοῦσαν σπαθιά καί μαχαίρια, τόξα καί βέλη.
Ἔκαναν ἐπίθεση στό πλοῖο.

Then Sinbad went in the ship again to go
home to Bagdad. On the way home they
met a lot of pirates in little boats.
The pirates had swords and daggers and
bows and arrows. They attacked the ship.

Οί πειρατές ανέβηκαν στό πλοίο. Πολέμησαν μέ τούς ναύτες καί τελικά τούς νίκησαν καί τούς αιχμαλώτισαν, ὅπως καί τόν Σεβάχ. Τούς πήραν στά καράβια τους καί πήγαν σ' ἓνα νησί!

The pirates came on to the ship. They fought the sailors; then they made Sinbad and the sailors prisoners. The pirates took them in their boats and went to an island.

Στό νησί οί πειρατές πούλησαν τόν Σεβάχ καί τούς ναῦτες.
Κάποιος πλούσιος ἀγόρασε τόν Σεβάχ. Ἐδωσε σ' ἕναν ἀπό
τούς πειρατές ἕνα σακκουλάκι μέ λεφτά καί πήρε τόν Σεβάχ
σπίτι του.

On the island the pirates sold Sinbad and
the sailors. A rich man bought Sinbad. He
gave one of the pirates a bag of money and
took Sinbad to his house.

Ὁ πλούσιος ἔγινε ἀφέντης τοῦ Σεβάχ. Ὁ Σεβάχ ἐργαζόταν σκληρά γιὰ τόν ἀφέντη του. Ἦταν ὅμως τυχερός γιατί ὁ ἀφέντης του ἦταν καλός ἄνθρωπος. Ἔδωσε καινούργια ροῦχα στὸν Σεβάχ καί κάθε μέρα τοῦ ἔδινε καλά φαγητά.

The rich man was Sinbad's master. Sinbad had to work hard for his master. But he was lucky because his master was kind. He gave Sinbad new clothes, and every day Sinbad had good food to eat.

Μιά μέρα ὁ ἀφέντης τοῦ Σεβάχ ρώτησε, «Ξέρεις νά ρίχνεις μέ τό τόξο;»

«Ναί» ἀπάντησε ὁ Σεβάχ. Ἐρριξε μερικά βέλη σ' ἓνα στόχο. Τά βέλη καρφώθηκαν στή μέση τοῦ στόχου καί ὁ ἀφέντης τοῦ Σεβάχ εὐχαριστήθηκε πολύ.

One day Sinbad's master asked, 'Can you shoot with a bow and arrow?'

'Yes,' replied Sinbad. He shot some arrows at a target. The arrows went into the middle of the target, and Sinbad's master was very pleased.

Ἐκείνη τή νύχτα, ὁ Σεβάχ κι ὁ ἀφέντης του ἀνέβηκαν σέ μιὰ καμήλα καί πῆγαν στό δάσος νά κυνηγήσουν ἐλέφαντες. Στάθηκαν κοντά σ' ἓνα ψηλό δέντρο.

«Ἀνέβα στήν κορυφή αὐτοῦ τοῦ δέντρου, εἶπε ὁ ἀφέντης, καί περίμενε νά ἔρθουν οἱ ἐλέφαντες».

Ὁ Σεβάχ ἀνέβηκε στό δέντρο καί ὁ ἀφέντης του γύρισε σπίτι.

Ὁ Σεβάχ περίμενε καί περίμενε. Τά ξημερώματα, ἦρθαν κοντά στό δέντρο μερικοί ἐλέφαντες. Ὁ Σεβάχ ἔρριξε πολλά βέλη καί τέλος ἓνα ἀπό αὐτά χτύπησε ἓναν ἐλέφαντα.

Τό βέλος σκότωσε τόν ἐλέφαντα καί οἱ ἄλλοι ἐλέφαντες ἔφυγαν τρέχοντας.

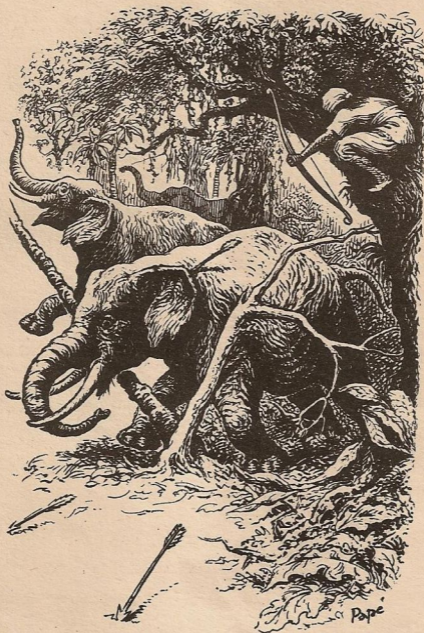
That night Sinbad and his master rode on a camel to a wood to shoot elephants. They stopped by a tall tree.

'Climb to the top of that tree,' said the rich man, 'and wait for the elephants.'

So Sinbad climbed up the tree, and his master went home.

Sinbad waited and waited. Early in the morning some elephants came near the tree. Sinbad shot a lot of arrows, and at last one arrow hit an elephant.

The arrow killed the elephant, and the other elephants ran away.

Ὁ Σεβάχ κατέβηκε ἀπὸ τὸ δέντρο καὶ πῆγε σπίτι.
«Σκότωσα ἓνα ἐλέφαντα,» εἶπε στὸν κύριό του.
«Ὁραῖα, ἀπάντησε ἐκεῖνος. Πάμε νὰ πάρουμε τὰ ἐλεφαν-
τόδοντα.»

Sinbad climbed down the tree and went home.

'I have killed an elephant,' he told his master.

'Good,' replied his master. 'We shall go and fetch the tusks.'

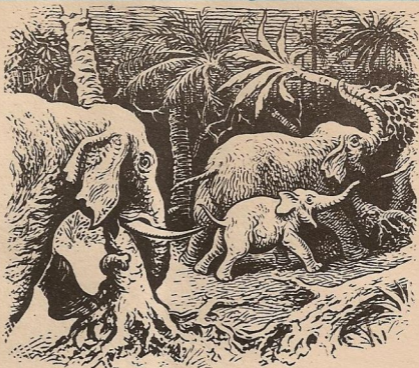
Ὁ ἀφέντης βρῆκε ἓνα πριόνι καί μαζί μέ τόν Σεβάχ πῆγαν στό δάσος. Βρῆκαν τόν ἐλέφαντα καί ὁ Σεβάχ τοῦ ἔκοψε μέ τό πριόνι τά ἐλεφαντόδοντα. Τά κουβάλησε, μετά, στό σπίτι. Τόν ἐλέφαντα τόν ἄφησαν στό δάσος.

The rich man found a saw, and he and Sinbad went to the wood. They found the elephant, and Sinbad sawed off its tusks. He carried them back to the house. They left the elephant in the wood.

Κάθε νύχτα, ὁ Σεβάχ πήγαινε στό δάσος καί σκότωνε ἕναν ἔλεφαντα. Κάθε πρωΐ, πήγαινε μέ τόν ἀφέντη του καί ἔκοβε τά ἔλεφαντόδοντα. Ὁ ἀφέντης τοῦ εἶπε μιά μέρα, «Ἔχω πολλά ἔλεφαντόδοντα καί θά θγάλω ἕνα σωρό λεφτά ὅταν τά πουλήσω.»

Every night Sinbad went to the wood and shot one elephant. Then every morning Sinbad and his master cut off the elephant's tusks and took them home. The rich man said, 'I shall have a lot of tusks and I shall get a lot of money.'

Μία νύχτα, εκατοντάδες έλέφαντες ήρθαν στο δάσος.
Έκαναν πολύ θόρυβο. Ξερίζωναν δέντρα και τά πετούσαν
κάτω.

Ένας από τούς έλέφαντες ήταν πολύ μεγάλος. Πλησίασε
στο δέντρο του Σεβάχ. Ό Σεβάχ τρόμαξε.

3 ΔΙΑΟΙ
ΛΥΟΠ. 57

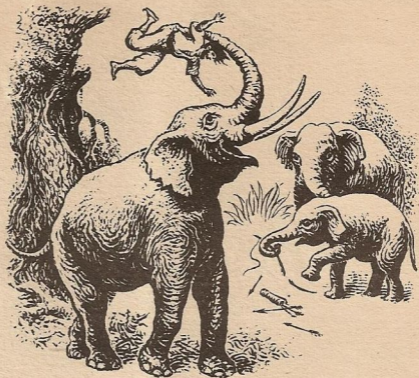
One night hundreds of elephants came to
the wood. They made a lot of noise. They
pulled up the trees and threw them on the
ground.

One elephant was very big and it came
towards Sinbad's tree. Sinbad was
frightened.

Ὁ ἐλέφαντας ἀγκάλιασε μέ τήν προβοσκίδα του τό δέντρο.
Μετά τό τράβηξε. Ἦταν πολύ δυνατός καί τό ξερίζωσε.
Ἐπειτα πέταξε τό δέντρο στό χῶμα. Ὁ Σεβάχ ἔπεσε καί
χτύπησε.

The big elephant wound its trunk round
the tree. Then it pulled. It was very strong,
and the tree came right out of the ground.
The elephant threw the tree on to the
ground. Sinbad fell and was hurt.

Ὁ ἐλέφαντας εἶδε τόν Σεβάχ. Τόν σήκωσε μέ τήν προβοσκίδα του καί τόν ἔβαλε στήν πλάτη του. Ἐπειτα ἀπομακρύνθηκε. Κουβάλησε τόν Σεβάχ σέ μεγάλη ἀπόσταση. Τέλος, τόν ἀκούμπησε κάτω. Ὁ Σεβάχ δέν ἤξερε ποῦ βρισκόταν κι ἔτρεμε ἀπό τό φόβο του.

The elephant lifted up Sinbad with its trunk, and put him on its back. Then it walked away. It carried Sinbad for a long way. At last it put him down. Sinbad did not know where he was, and he felt very frightened.

Ὁ ἐλέφαντας ἔφυγε. Γύρω ἀπὸ τὸν Σεβάχ ὑπῆρχαν τεράστια ἄπρα κόκκαλα. Ἦσαν ἐλεφάντων καὶ ἀνάμεσα τους ἦσαν πολλά ἐλεφαντόδοντα. Ὄταν ὁ Σεβάχ εἶδε τὰ ἐλεφαντόδοτα, ἔκανε μεγάλη χαρά.

The elephant went away. All around Sinbad were enormous white bones. They were elephants' bones, and there were a lot of tusks with them. Sinbad felt very excited when he saw all the tusks.

«Θά πάω σπίτι, σκέφτηκε ὁ Σεβάχ, καί θά πῶ στόν ἀφέντη μου γιά τά ἔλεφαντόδοτα.»
Περπάτησε πολλές μέρες. Τέλος, ἔφτασε στό σπίτι τοῦ ἀφέντη του. Ὁ Σεβάχ ἔτρεξε μέσα χαρούμενος καί διηγήθηκε στόν ἐφέντη του τήν περιπέτεια του.

‘I will go home,’ thought Sinbad, ‘and tell my master about the tusks.’

He walked for many days. At last he came to the rich man’s house. Sinbad ran into the house and told his master about his adventure.

Ὁ πλούσιος χάρηκε πού τόν εἶδε. Τοῦ ἔβαλε νά φάει καί τοῦ ἔδωσε καινούργια ρούχα γιά νά ντυθεῖ.

«Καί ποῦ βρίσκονται ὅλα αὐτά τά κόκκαλα καί τά ἔλεφαντόδοντα;» ρώτησε ὁ ἀφέντης.

«Ἐλα μαζί μου, νά σοῦ δείξω,» εἶπε ὁ Σεβάχ.

The rich man was very pleased to see Sinbad. He gave him some food and some more clothes.

‘Where are all the bones and the tusks?’ asked the rich man.

‘Come with me,’ said Sinbad, ‘and I will show you.’

Ὁ Σεβάχ κι ὁ ἀφέντης του ἀνέβηκαν σέ μιά καμήλα καί ξεκίνησαν. Προχώρησαν πολλές ὥρες καί τελικά βρῆκαν τά κόκκαλα καί τά ἔλεφαντόδοντα. Μάζεψαν πολλά ἔλεφαντόδοντα καί τά πῆραν μαζί τους σπίτι.

Sinbad and his master got on to a camel. They rode a long way until they found the bones and the tusks. They took a lot of the tusks back to the house. Sinbad's master was very pleased.

Μιά μέρα, έφτασε στό νησί ένα μεγάλο πλοίο. 'Ο άφέντης του Σεβάχ πούλησε μερικά έλεφαντόδοντα στον καπετάνιο του πλοίου και εκείνος του έδωσε πολλά λεφτά. 'Ο Σεβάχ συγκινήθηκε όταν άκουσε ότι τό πλοίο πήγαινε στή Βαγδάτη. "Ηθελε νά πήγαινε στήν πατρίδα του μέ τό πλοίο.

One day a big ship came to the island. The rich man sold some of the tusks to the captain of the ship, and the captain gave him a lot of money.

Sinbad was very excited when he heard that the ship was going to Bagdad. He wished that he could go home in the ship.

Ὁ ἀφέντης εἶπε στὸν Σεβάχ, «Ἦσουν πολὺ καλὸς ὑπηρέτης καὶ γι' αὐτὸ σοῦ ἐπιτρέπω νὰ γυρίσεις στὴ Βαγδάτη μὲ τὸ πλοῖο αὐτό.» Ὁ Σεβάχ χάρηκε πολὺ κι ἔτρεξε στὸ πλοῖο. Τούς ἀποχαιρέτησε ὅλους κουνώντας τὰ χέρια του. Τὸ πλοῖο ξεκίνησε γιὰ τὴ Βαγδάτη καὶ ὁ Σεβάχ ξαναεἶδε τοὺς φίλους του καὶ τὸ σπίτι του.

The rich man said to Sinbad, 'You have been very good, so you can go home to Bagdad in the ship.'

Sinbad was very happy, and he ran on to the ship. He waved goodbye to everybody. The ship sailed to Bagdad, and Sinbad saw his friends again.

ΣΕΙΡΑ

A

ΣΕΒΑΧ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ
ΤΟ ΛΥΧΝΑΡΙ ΤΟΥ ΑΛΑΝΤΙΝ
ΡΟΜΠΙΕΝ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ
Ο ΙΑΣΩΝ ΚΑΙ ΤΟ
ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΟ ΔΕΡΑΣ
ΤΑΞΙΔΙΑ ΤΟΥ ΓΚΙΟΥΛΙΒΕΡ
ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ
ΗΡΑΚΛΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΙΣΩΠΟ

ΣΕΙΡΑ

B

ΡΟΒΙΝΣΩΝ ΚΡΟΥΣΟΣ
ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΘΗΣΑΥΡΩΝ
ΛΟΡΝΑ ΝΤΟΥΝ
ΤΖΕΗΝ ΕΥΡ
ΔΑΥΙΔ ΚΟΠΕΡΦΙΑΝΤ
ΜΕΓΑΛΕΣ ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ
Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΣΕ 80 ΜΕΡΕΣ
ΤΟ ΚΛΕΜΜΕΝΟ ΠΑΙΔΙ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΗ:
ΓΕΝΙΚΑΙ ΕΚΔΟΤΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Ο.Ε.
ΣΤ. ΑΝΕΜΟΔΟΥΡΑΣ
ΛΕΩΦ. ΣΥΓΓΡΟΥ 224 - ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ: 95.81.013